Jeg har på afstand - men med stor interesse fulgt de politiske landsmøder i dette efterår.
Først var der obersternes landsmøde. Det var tankefuldt og hvad tanken er fuld af løber munden jo af og til over med. Så var der de almindelige partisoldaters landsmøde. Det var måske lidt tankeløst - men ved løse tanker er der jo den fordel at de hurtigt blæser væk med vinden.
Og i dag er der så civilisternes og individualisternes landsmøde. Venstres landsmøde, og jeg er glad for at det er her, jeg hører til, for det har nemlig som sædvanligt været tankevækkende, og tar ker, der vækkes, er som bekendt begyndelsen til alle former for fremskridt, menneskelig udvikling og dermed menneskelig frihed.
Venstre er det parti, der repræsenterer denne kerne i den socialliberale holdning.
Venstre er det parti, der skal sørge for, at Danmark ikke falder i hverken egoismens eller kollektivismens fælde.
Venstre er det parti, der skal forsvare det enkelte menneskes værdi og rettigheder, men som samtidig skal fatsholde fællesskabets betydning som rammen omkring frie og selvstændige menneskers tilværelse.
Og Venstre er det parti, der skal se denne vision ikke som en special dansk vision, men som en vision, der kun kan virkeliggøres i et snævert og tillidsfuldt internationalt og europæisk samarbejde.
Det danske samfund kan nemlig ikke løse sine problemer eller brug sine muligheder i isolation.
Jeg ønsker at understrege dette, fordi der i den danske debat om det europæiske samarbejdes fremtid er tendenser til at opfattesamarbejdet som andre landes forsøg på at overtage eller at sætte sig på Danmark. Det er en komplet misforståelse af vor situation
Det er ikke nødvendigvis det øvrige Europa, der har brug for os. De øvrige 11 EF-lande kan leve og udvikle sig uden Danmark. Danmark kan derimod ikke undvære Europa. Det er os, der mere end de fleste har brug for, at dette samarbejde styrkes.
Vi har det af helt konkrete politiske og økonomiske grunde.
Danmark har nødvendigvis brug for at EF videreudvikler og færdiggør sit store indre marked, hvor varer, tjenesteydelser, kapital og arbejdskraft frit kan bevæge sig over landegrænserne. Det er nødvendigt for os, hvis vi skal bevare vor velstand og

afskaffe arbejdsløsheden samtidig med, at vi klarer vore betalingsbalanceproblemer.
Danmark har nødvendigvis brug for at deltage i et snævert samarbejde med andre europæiske lande om forskning og teknologisk udvikling. Vi kan ikke selv løfte disse opgaver, men sammen med andre kan vi gøre det, og dermed blive i stand til at bevæge os ind i det nye industrisamfunds tidsalder.
Danmark har nødvendigvis brug for et tæt europæisk samarbejde om miljøbeskyttelse og forureningsbekæmpelse. Vi kan ikke på egen hånd sikre os mod alle de trusler, der rettes mod miljøet i disse år.. Det meste kommer til os udefra. Kun i samarbejde kan det forhindres. Danmark har nødvendigvis brug for, at Europa kan optræde i fællesskab over for verdens andre store økonomiske enheder USA og Japan først og fremmest. Vi kan ikke alene forhindre , at vor handel bremses af protektionisme, men i fællesskab kan Europa forhindre, at verdenshandelen undergraves og kolapser.
Det er af alle disse elementære grunde, at Danmark aktivt må deltage i regeringskonferencen om EFs fremtid. Vi skal gøre det for vor egen skyld, ikke af hensyn til andre.
Det betyder imidlertid ikke, at vi ikke samtidig kan bidrage med meget som vil være af værdi for det øvrige Europa.
Danmarks økonomiske styrke og betydning i EF er større end vi ofte tror. Vi har - målt i produktion, indkomst, industri og forskning samme vægt som Portugal, Grækenland og Irland tilsammen
Vi har en større udenrigshandel pr. indbygger end noget andet EF-land. Vi har en politisk kultur, en social stabilitet og en samfundsstruktur, der kunne være et forbillede på mange områder for andre EF-lande. Og de ved det.
Derfor kan vi deltage i disse forhandlinger også med en god portion selvtillid. Vi behøver ikke at stå med hatten i hånden. Tværtimod.
Men det er vigtigt, at vi bidrager konstruktivt. Vi skal komme med konkrete forslag på samarbejdets forskellige områder. Vi skal heller ikke være bange for at drøfte helt afslappet og praktisk hvordan vi kan forbedre EFs måde at fungere på. Det er jo det, vi gør i alle andre sammenhænge. Det er vor normale indstilling til politiske problemer.
Det er samtidig vigtigt - og jeg ønsker at understrege dette idag - at vi gør os klart, at regeringskonferencen om EFs fremtid vil ende med resultater, som vi og de øvrige 11

lande nødvendigvis må tage stilling til.
Det vil være en misforståelse at tro, at den ender uden resultat eller blot med nogle løse erklæringer.
Den vil føre til resultater, fordi de øvrige nu føler, at arbejdsløsheden er så stor, at der gennem en styrkelse af samarbejdet må gøres en indsats.
Den vil føre til resultater, fordi de europæiske lande i fællesskab må gøre en indsats for at indhente USAs og Japans teknologiske forspring.
Og den vil føre til resultater, fordi de øvrige europæiske lande i fællesskab føler, at de må styrke deres politiske samarbejde for dermed at skabe større respekt om Europas politiske holdninger både i Moskva og i Washington. De føler, at den internationale situation er af en sådan, at Europas befolkninger ikke kan tillade sig at sidde passivt hen uden at have indflydelse på, hvordan forholdet mellem supermaterne udvikler sig eller på, hvordan den tredie verden kommer gennem sin politiske og økonomiske krise.
Men alle disse behov er også danske. Derfor skal vi yde vort positive bidrag til, at det lykkes.